

Jubilej Češke Šolske Maticice.

„Nár. Listy“ poročajo: V letu 1910 je slavil češki narod tridesetletnico obrambnega in kulturnega delovanja Češke Šolske Maticice, ustanovljene l. 1880. Pred vsem omikanim svetom more češki narod s ponosom pokazati na delo te največje slovanske korporacije, ustanovljene na pomembnem načelu I. A. Komenškega: Češki otrok spada v češko šolo! Zaradi samopomočnega delovanja Češke Šolske Maticice je bilo ustanovljenih tekom 30 let nad 100 ljudskih matičnih šol, več nego 80 otroških vrtecev in 10 srednjih šol (te s pomočjo lokalnih šolskih društev vse na Moravskem in v Šleziji) in 1 trgovska akademija iz Neffovih fondov. V narodno ogroženih in mešanih krajih je dala Maticica 57 ljudskim šolam podporo. Od 100 ljudskih šol, ki jih je Maticica ustanovila, je dobilo pravico javnosti 44, torej niti polovica. Od 80 otroških vrtecev so jih prevzele občine ali društva komaj 10 v oskrbo; 3 šole in 2 vrteca sta prenehala.

V šolskem letu 1909 je bilo na Češkem 50, na Moravskem 11 in v Šleziji 7 matičnih ljudskih šol; primeroma v Šleziji največ. Šolskih vrtecev je vzdrževala Maticica na Češkem 36, na Moravi 17, v Šleziji 4. Vsega skupaj je vzdrževala Maticica 125 zavodov; srednje šole je večinoma prevzela država ali pa dežele. Tekom 28 let je daroval češki narod Maticici 13.513.581 kron, a Šolska Maticica je izdala 13.187.656 K. Razen tega je prihranjenega poldrugi milijon kron z različnih daril in fondov. Vsega skupaj je lani službovalo pri Maticici 450 oseb, a njene zavode je obiskovalo 13 tisoč otrok.

Tekom 30 letnega svojega delovanja je ohranila Češka Šolska Maticica svojemu narodu okrog četrta milijona otrok. Razen svojih lastnih zavodov pa podpira in vzdržuje Osrednja Maticica celo vrsto lokalnih šolskih društev, od katerih je najbolj znano šolsko društvo Komenški na Dunaju.

Dohodki Osrednje Šolske Maticice v letu 1909. so dosegli s pomočjo milijonove zbirke 1.402.219 K, a tudi potrebe so jako vzrastle; ako bi mogla maticica ustanoviti vse potrebne manjšinske šole, bi rabila okrog 8 milijonov kron. Poslopja, posestva in zagotovila bi pa stalo okrog 20 milijonov kron. Iz tega sledi, da se more le malo število najnujnejših želj in potreb zadovoljiti. Prvi milijon je bil zbran tekoma 5 mesecev, do konca februarja 1910, za drugi milijon pa se je dosedaj nabralo komaj 80 tisoč, dočim zbira nemški Schulverein že tretji milijon.

Lastna poslopja in stavbe ima Maticica v 45 krajih, najete prostore v 41 krajih. Z osrednjim odborom v Pragi, ki šteje 45 članov, deluje 665 podružnic s krajevnimi zaupniki iz vseh strank in organizacij. Pridne delavce ima Maticica med Čehi v tujini, osobito na Ruskem in v Ameriki. Po tridesetih letih obrambnega dela je danes Osrednja Šolska Maticica komaj na začetku svojega delovanja. Nad 100 tisoč čeških otrok se ponemčuje leto za letom v nemških šolah. Znamenite so besede, ki jih je govoril načelnik Osrednje Šolske Maticice, ravnatelj Kneidl, v zgodovinski dvorani staromestnega rotovža ob 25. glavni skupščini: Rojaki, Čehi, Moravani in Šlezijci, ki bivate doma ali ste raztreseni daleč za mejami svoje domovine, vzdržujte še tudi nadalje trdne naše vrste, krepite jih, pomnožite jih, da se zbere ves narod v silno enoto in nastopi svojo zmogovalno pot. V nas je naša bodočnost, ako le hočemo! Obupuje samo oni, kdor je izgubil zaupanje v samega sebe! Povzdignimo svoja srca: v njih in v delu naših rok je njegov blagoslov in naša rešitev; v tem znamenju se izpolni želja in hrepenenje velikega Amosa: Živi naš narod, Bogu posvečen, in ne umiraj! Naš narod bo živ in ne zamre na veke!

Nemška olika in mi.

Pred tednom smo čitali v „Grazer Tagblattu“ članek, tiče se nastavljanja nadučiteljev na utrakvističnih šolah Spodnje Štajerske. Članek prav robato ter perfidno govori o slovenskomislelih učiteljih ter jim daje primke kakor Vollblutslowene, Erzslovene, waschechter Slowene in še več enakih cvetk nemške kulture. Na vse pretege hvali pa dotični članek utrakvistične šole, koder so nastavljeni nemški nadučitelji, češ, da le take šole morejo z uspehom delati za nemškonarodni (völkisch) blagor, poleg

pa z nekako ostudno škodoželjnostjo omenja opravičene slovanske tožbe zavoljo raznarodovanja in odtujevanja naše drage dece. Veseli dotičnega člankarja-učitelja, da se mu je posrečilo „vzgojiti“ že nekaj slovenskih otrok v nemškomislele renegate! To je lep „vzgojitelj“, prav po modernem nemškem okusu!

Premišljajmo malo o tej za nas tako važni zadevi, kakor je šola in vzgoja! Kaj ima vzgoja zasedovati? Povemo, kar je itak vsakemu učitelju znano: vzgoja ima pospeševati telesne in duševne moči gojenčeve, navajati ga ima pa poleg tega osobito k družabnim krepostim, kakor poštenosti, resnicoljubju, domoljubju, pravičnosti i. dr. Ker ima pa dandanes šola skoraj da glavni del vzgoje izvršiti, izvira iz tega, da morajo biti na šoli tudi taki učitelji nameščeni, ki bodo radi in odkritosrečno zbuvali v svojih učencih navedene kreposti. Vprašajmo sedaj, more li zagrizen nemškonacionalen učitelj vzgajati slovensko dečo v označenem smislu? Nikoli ne!

Zagrizenec ne bo pravil otrokom resnice, da živi na svetu veliko raznih narodov in da ima vsak narod naravno pravico do svojega materinega jezika. On ne bo zbuval v otrokih iskrenega rodoljubja, ki so ga kot krasno krepost že od nekdaj opevali izvoljeni Muz — pesniki; glavnih kreposti — resnicoljubja in domoljubja — iz katerih izvirajo potem druge, nemškonacionalen učitelj ne bo cepil slovenski mladini v nedolžna in dovzetna srca. Zaraditega tak učitelj tudi nikdar in nikjer ne sme vplivati na našo slovensko mladež. On jo vzgaja k izdajstvu, on jo odtuja „svojemu narodu, še več, on jo pretvarja v sovražnike lastnega ljudstva, v Efialte, ki so jih in jih vedno bodo povsod in vselej zaničevali in preklinjali. Torej povsod proč z nemškimi učitelji zagrizeni, in sicer zgolj z vzgojnega stališča!

Nismo tako naivni, da bi mislili, da nemškonarodni učitelji ne bi poznali vzgojnih načel ter da bi ne vedeli, kje se neha meja pravičnosti! Nikakor ne! Učitelji-Nemci to vse dobro vedo in vendar ne delajo po tem spoznanju. Zakaj? Iz dveh vzrokov. Prvič se Nemcem ceđe sline po boljšem kruhu med Slovenci, in drugič se zibljejo Nemci v ponosnem prepričanju, da izkažejo slovenski mladini neprecenljivo dobroto, če ji na svoj lastni način vtepejo v glavo nemščino ter nemškega duha! Oh, kakšna blaženost, če znajo slovenskih staršev otroci nemški jezik! Kako se jim bo dobro godilo, ko pojdejo s trebuhom za kruhom po širnem svetu, našo prelepo zemljo pa bodo zasedli strastno prežeči Nemci, ki bodo našli tečen in dober kruh tam, kjer ga Slovencev ne zna poiskati! To je smoter nemške politike v šoli in v javnem življenju, in veliko Slovencev tega ne vidi. Tožna nam majka!

Pred par tedni smo čitali v „U. T.“ dopis, katerega pisatelj je prav trdil in grajal našo navado, da tako po nepotrebnem hrepenimo po znanju nemščine, ko se je vendar drugi narodi ne uče, ampak se rajši uče svojega lastnega ter kvečjemu še francoskega jezika. Zakaj častimo mi tak narod, ki nas obrekuje, zmerja, zaničuje, tepe, tlači, preganja in uničuje, s tem, da se marljivo učimo njegove govornice? To je zagonetka! Da nemška kultura nadkriljuje našo embrionalno prosveto, o tem ne dvomimo, a zaradi tega vendar ni treba, da zavrzemo, kar je našega, ter se damo brez pomisleka raznarodovati. Saj se nahaja na svetu še več narodov, n. pr. Albanci, ki imajo še pičlejšo kulturo kot mi Slovenci, in vendar se dotična ljudstva ne dačo raznaroditi, ampak hočejo energično ustvariti samemu sebi prilagodno kulturo. In zakaj tudi ne? Vsako ljudstvo se naj po svojem izobrazuje, napreduje ter pispeva svoj delež k splošni civilizaciji, ki naj bo vsakemu razumniku, osobito učitelju, zvezda vodnica!

Kdor tako misli, je z nami, on misli pravično, pošteno, človeško, on misli tako, kakor je dandanes dostojno misliti vsakemu razumniku!

Iz naše organizacije.

Skupne zadeve.

Iz Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev. Delegate za letošnje glavno skupščino so dalje prijavila sledeča Zavezina društva:

- VII Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo: 28. Pavel Flerè, nadučitelj pri Svetem Štefanu;
- 29. Marija Kregar, učiteljica na Ponikvi;
- 30. Leon Dobnik, učitelj v Slivnici.

Namestnik:
1. A. Trafenik, učitelj pri Sv. Florijanu pri Rogatu.

VIII. Društvo učiteljev in šolskih prijateljev za okraj ljubljanske okolice:

- 31. Marija Antončič, učiteljica v Borovnici;
 - 32. Ivo Trošt, nadučitelj v Tomišlju;
 - 33. Mihajl Kos, učitelj v Pirničah;
 - 34. Ivan Petrič, učitelj v Rudniku.
- IX. Ljubljansko učiteljsko društvo!
- 35. Jakob Furlan, učitelj;
 - 36. Vendelin Sadar, učitelj;
 - 37. Ivan Dimnik, učitelj;
 - 38. Jakob Dimnik, nadučitelj, vsi iz Ljubljane.

X. Pedagoško društvo v Krškem:
39. Ivan Malnarič, nadučitelj pri Svetem Križu;

- 40. Karel Trost, nadučitelj v Št. Jerneju;
- 41. Karel Humek, strokovni učitelj v Krškem.

Namestniki:
2. Florijan Rozman, učitelj v Krškem;

- 3. Pavla Zirer, učiteljica v Krškem;
- 4. Lja Tavčar, učiteljica v Št. Jerneju.

XI. Sevnjsko-brežjsko učit. društvo:

- 42. Helena Arko, učiteljica v Sevnici;
- 43. Simon Gajšek, nadučitelj v Dobovi;
- 44. Melhijor Bismal, učitelj v Rajhenburgu;

45. Vinko Okorn, učitelj na Bizeljskem;

- 46. Fran Vadnal, učitelj v Dobovi.

XII. Savinjsko učiteljsko društvo:

- 47. Ivan Jakše, učitelj na Vranskem;
- 48. Bebiča Jakše, učiteljica na Vranskem.

Namestnika:
2. Fran Košir, učitelj v Št. Juriju ob Taboru;

6. Srečko Pečar, učitelj v Št. Pavlu v Savinjski dolini.

XIII. Tolminsko učiteljsko društvo:
49. Ivanka Mozetič, učiteljica v Cerknem;

- 50. Fran Ločniškar, učitelj-voditelj v Logje-Robidišču;
- 51. Matko Mikuž, učitelj-voditelj v Grahovem.

XIV. Slovensko deželno učiteljsko društvo v Ljubljani:

- 52. Janko Likar, učitelj;
 - 53. Marija Mehle, učiteljica;
 - 54. Fran Skulj, učitelj, vsi v Ljubljani.
- XV. Kozjansko učiteljsko društvo:
55. Miloš Germovšek, nadučitelj na Pilštajnu;

56. Aleks Nežima, učitelj na Pilštajnu.

Namestnika:
7. Franc Bračič, nadučitelj v Št. Vidu;

- 8. Ljudevit Ulčar, učitelj v Kozjem.

Prosimo, da nam prijavijo čimprej še druga Zavezina društva izvoljene delegate. Legitimacijo dobi vsak delegat in delegatinja o pravem času.

Vodstvo Zaveze:

L. Jelenc
predsednik.

Kranjsko.

Učiteljsko društvo za šolski okraj Kranj je zborovalo dne 2. junija t. l. v šolskem poslopju v Smartnem pri Kranju. Zborovanja se je udeležilo 23 članov in članic.

Načelnik društva tov. Fr. Luznar otvoril zborovanje, pvzdruži navzoče, omenja društvene dvajsetletnice in se s sočutnimi besedami spominja g. Alfonza Pirea, c. kr. deželnovladnega svetnika in okraj. glavarja v Kranju, ki je umrl lansko leto.

S prelepimi besedami se poslavlja od tov. A. Kmeta, nadučitelja v Cerkljah, ki je deloval uspešno v društveni prosep kot dolgoleten odbornik njegov. Po dolgoletnem, premarljivem stanovskem in društvenem poslovanju stopa tov. Kmet v zaslužni pokoj, ki ga naj uživa čil in krepak do skrajne meje življenja. Tov. V. Rus predlaga, naj društvo imenuje tov. A. Kmeta v priznanje zaslug za častnega člana. Soglasno sprejeto.

Tov. B. Zorè kot tajnik natančno in podrobno poroča o društvenem delovanju v preteklem letu. Društvo šteja 46 rednih članov in članic. Tov. Janja Miklavčičeva kot blagajničarka poroča, da je imelo društvo 835-35 K dohodkov in 811-60 K stroškov, tako da ostane v blagajnici 23-75 K preostanka. Za pregledovalce računov volijo navzoči tov. A. Petrovičičeva in tov. Fr. Ivanca.

Predsednik naznanja, da je za knjigo „Opis c. kr. okraj. glavarstva Kranj“ zbran skoraj že ves material; koncem letošnjega leta pojde knjiga v tisk. C. kr. okrajni šolski svet v Kranju je izplačal prvi obrok svojega prispevka za imenovano knjigo v znesku 500 K. Knjigo bo krasilo nad 70 slik; pridejan ji bo tudi zemljevid c. kr. okrajnega glavarstva Kranj.

Za delegate k skupščini Zaveze avstr. jugoslovanskih učit. društev, ki se vrši dne 6. in 7. avgusta t. l., se izvolila tov. Angela Miklavčičeva, in Ana Petrovičičeva ter tov. Josip Lapajne, Anton Mahkota in Franc Rojina. Nato se voli novi odbor, ki se tako-le sestavi: Franc Luznar, nadučitelj na Primskovem, načelnik; Janja Miklavčičeva, učiteljica v Kranju, namestnica načelnikova; Vilko Rus, učitelj v Kranju, blagajnik; Ida Mally, učiteljica v Kranju in Josip Lapajne, učitelj v Cerkljah, Anton Mahkota, nadučitelj v Nalklem, odborniki.

Po zborovanju je predšaval prof. Makso Pirnat iz Kranja, in sicer: „Ljudska šola in umetnost“. Na podlagi znamenitega izreka velikega angleškega kritika Johna Ruskina: „Mi ne živimo zaradi znanja, ampak da opazujemo, uživamo, delujemo in obožujemo“, je pokazal predavatelj na praktičnih zgledih, kako naj se pri mladini prilično goji in pospešuje naravni, prirojeni čut za lepoto in umetnost, ki se nam razodeva v kiparstvu, slikarstvu, poeziji, petju in telovadbi.

Ker stopi tov. A. Kmet v pokoj, je bil pri društvenem zborovanju tov. Vilko Rus enoglasno postavljen za kandidata kot zastopnik učiteljstva v okraj. šol. svet. Volitev se bo vršila seveda dne 9. julija pri okrajni učiteljski konferenci.

Po predavanju so se udeleženci zbrali na prijaznem vrtu g. T. Benedka v Stražišču k prijateljskemu sestanku.

Štajersko.

Učiteljsko društvo za ptujski okraj zbornje v četrtek, 14. julija t. l., ob 10. dopoldne v okoliški šoli.

Vzpored:
1. Zapisnik.
2. Predavanje zdravnika g. dr. Bele Stuhca o tuberkulozi in skrofulozi;
3. Volitev delegatov za Zavezim občni zbor.
4. Slučajnosti.

K obilni in točni udeležbi vabi
t. č. predsednik Ogorelec.

Srednješolski vestnik.

** **Gimnazija v Gorici** je zaključila svoje šolsko leto. Odličnjakov je 68, za vstop v višji razred sposobnih 383; sploh sposobnih za vstop v višji razred 51, k preizkušnji je pripuščenih 16, nesposobnih 93, zaradi bolezni k poizkušnji dopuščenih 12. Skupaj 623! Slovencev je bilo 302, Lahov in Furlanov 263, Nemcev 50.

** **Gimnazijski ravnatelj Fr. Simzig** v Gorici se je poslovil od zavoda, ki ga je vodil par let prav srečno in dobro. — Čela gimnazija: profesorji in dijaki so se zbrali v telovadnici. V svojem govoru je Simzig pripovedoval, kako se je šolal doma in na tujem, omenil vmes tudi, da mu je bil oče Slovenec, mati Furlanka, dostavil, da je on prvi ravnatelj, ki je tudi študiral na tukajšnji gimnaziji. V imenu profesorskega zbora se je poslovil od njega profesor Fran Znidaršič, v imenu dijaštva šestošolec Lenard Velikonja. Profesorji so mu dali v spomin srebrno vazo. Začasni vodja zavoda je sedaj prof. Znidaršič. — Ravnatelj Simzig se je ginjen zahvalil in poslovil od profesorjev in dijakov, ki jim ostane kot dober in previden ravnatelj v dobrem spominu. Da bi le dobil sebi vrednega naslednika!

** **Povišan** je katehet na celjski višji gimnaziji Josip Kardinar v 8. plač. razred.

Književnost in umetnost.

„Zvonček“ objavlja v 7. letošnji številki vsebino: — 1. Na boj! Jos. V. A. D. o t. Pesem. 2. Lažni ogenj. Ivan Stukelj. Povest. 3. Gad in verica, Ivan Stukelj. Basen s podobo. 4. Škratova nezgoda. Jos. V. A. D. o t. Pesem. 5. Kratka molitev. Iv. Trošt, Povest s podobo. 6. Daj mi. F. Kolednik. Pesem. 7. Sirota. Fr. Kolednik. Pesem. 8. Kako se je Jurček izpreobrnil. B. G. o m. i l. G. o r. e. n. j. k. o. Povest s podobo. 9. Otrokova nebesa. A. R. a. p. e. Pesem. 10. Fantje od fare. E. G. a. g. l. Črtice s podobo. 11. Pouk in zabava. — Zastavica v podobah. — Rešitev zastavice v podobah in šesti številki. — Uglasbena pesem. — Kotiček gospoda Doropoljskega.

Knapčičevo „Roditeljsko Gismo“, ki smo ga že omenili, toplo priporočamo v najsplošnejše razširjanje med starše. Iz njega se starši pouče o najvažnejših določbah dokončnega šolskega in učnega reda za ljudske šole ter tozadnega izvršilnega predpisa, kar bo tesnejši zvezi med domom in šolo samo v veliko korist. Cena (1 izvod 10 vin., 100 izvodov 8 K) je tako nizka, da si to Knapčičevo izbrano delo lahko vsakdo omisli.

Koledar „Slovenskega Planinskega društva“ za l. 1910. Izdal in uredil Fr. Kocbek, nadučitelj v Gornjem Gradu in načelnik Savinjske podružnice S. P. D. I. letnik. — Zaslužni planinec tov. Kocbek je izdal ta praktično sestavljeni koledar, ki ga bodo tovariši gotovo sprejeli z veseljem. Koledarjeva sestava in njegova mnogovrstna vsebina dokazuje, da se je dela lotil in ga strokovnjaško izvršil izkušen turist.

Politiški pregled.

* **Državni zbor — odgoden.** Zaradi posebnih težkoč, ki so se stavile rešitvi predloge o italijanski pravni fakulteti z oviranjem delovanja proračunskega odseka in ker ni sedaj pogojev, da bi se te ovire parlamentarnega delovanja odstranile, je bil s cesarskim odlokom z dne 5. t. m. državni zbor odgoden.